

KÚRIA

Bfv.I.40/2013/5.szám

A Kúria Budapesten, 2013. év június hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A magánokirat-hamisítás vétsége miatt a terheltek ellen folyamatban volt büntetőügyben a Fejér Megyei Főügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bf.4/2012/3. számú végzését az I. és a II. rendű terheltek tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Városi Bíróság a 2011. október 11-én meghozott 2.B.1410/2010/13. számú ítéletében az I. rendű terheltet és a II. rendű terheltet az ellenük emelt 1-1 rendbeli magánokirat-hamisítás vétségének [Btk. 276. §] vádja alól felmentette.

Az első fokú bíróság határozatát a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2012. május 10-én jogerős 1.Bf.4/2012/3. számú végzésével helybenhagyta.

A másodfokú bíróság végzése ellen a Be. 416. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott okból a törvényes határidőn belül a Fejér Megyei Főügyészség terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be.

417. § (1) bekezdésének I/a) pontja alapján a terheltek terhére.

Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével hozott a terheltek felmentését helybenhagyó határozatot. Kifejtette, hogy a T-Mobile a terheltek részére átadott formanyomtatványokban nem csupán kioktatási kötelezettségének tett eleget, hanem nyilatkoztatta a terhelteket arra is, hogy azok a természetes személyek, akikkel híváslisták összefüggésbe hozhatók, írásban hozzájárultak az adatok megismeréséhez. Ezzel egyértelműen a terheltek tudomására hozta, hogy a nyilatkozat aláírását szükségesnek ítéli meg a kért iratok kiadásához. Hivatkozott arra, hogy a 226/2003. (XII. 13.) Korm. rendelet 4. § (3) bekezdése értelmében a részletes adatokat tartalmazó kimutatás (híváslista) megadásának előfeltétele a természetes személy felhasználók hozzájárulása, ennek hiányában a részletes kimutatás nem adható ki. A T-Mobile a terheltek által aláírt nyilatkozatok ellenében adta át a híváslistákat, így a kívánt joghatást a formanyomtatványok aláírása és felhasználása váltotta ki és a formanyomtatvány szerinti nyilatkozatok ezért magánokiratok.

A Fejér Megyei Főügyészség álláspontja szerint a terheltek ezekkel az általuk aláírt és a T-Mobile részére átadott, ily módon felhasznált valótlan tartalmú magánokiratokkal azt bizonyították a T-Mobile felé, hogy jogosultak a híváslistákban lévő személyes adatok megismerésére. A terheltek tehát jog létezésének bizonyítására valótlan tartalmú magánokiratot használtak fel, ezért a Btk. 276. §-a szerinti magánokirat-hamisítás vétsége mindkét terhelt részéről megvalósult.

Ezért indítványozta, hogy a Kúria a Székesfehérvári Törvényszék másodfokú végzését helyezze hatályon kívül, és utasítsa a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.

A Legfőbb Ügyészség az átiratában a felülvizsgálati indítványt változatlan tartalommal fenntartotta (BF.1/2013.).

A felülvizsgálati indítvány alapján a Kúria a Be. 420. § (1) bekezdésére figyelemmel nyilvános ülést tartott. A nyilvános ülésen a Legfőbb Ügyészség képviselője az indítványát az átiratban foglaltakkal egyezően tartotta fenn.

Az I. rendű terhelt védője a jogerős határozat hatályában fenntartását indítványozta. Álláspontja szerint a terhelt nem szándékosan követte el a cselekményt, melynek a társadalomra veszélyessége egyébként is hiányzik.

A II. rendű terhelt védője szintén a megtámadott határozat hatályában fenntartását indítványozta, egyetértett az első- és másodfokú bíróság okfejtésével, és hangsúlyozta, hogy a terhelt csak a főnöke utasítását teljesítette.

A nyilvános ülésen jelen lévő II. rendű terhelt csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A felülvizsgálati indítvány nem megalapozott.

A Btk. 276. §-a szerint a magánokirat-hamisítás vétségét az követi el, aki jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot használ fel.

A Kúria egyetértett a Székesfehérvári Törvényszék végzésében foglalt indokolással, miszerint a szóban forgó vétség nem valósul meg, ha a valótlan tartalmú magánokirat felhasználása nem valamely jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének a bizonyítása érdekében történik.

Az elektronikus hírközlési szolgáltató adatkezelésének különös feltételeiről, az elektronikus hírközlési szolgáltatások adatbiztonságáról, valamint az azonosítókijelzés és hívásátirányítás szabályairól szóló 226/2003. (XII. 13.) Korm. rendelet 4. §-ának (3) bekezdése szerint, ha az előfizető szolgáltatótól részletesebb adatokat tartalmazó kimutatást (híváslistát) kér, ennek megadásáért a szolgáltató köteles az előfizető figyelmét felhívni arra, hogy a kimutatással együtt az elektronikus hírközlési szolgáltatást igénybe vevő, az előfizetőn kívüli természetes személy felhasználók személyes adatainak birtokába juthat, és ezeknek a megismerésére az előfizető csak akkor jogosult, ha ahhoz a felhasználók hozzájárultak. A 4. § (5) bekezdése értelmében ezt a tájékoztatást tartalmaznia kell az általános szerződési feltételeknek.

Ugyanakkor a jogszabály 4. § (4) bekezdése szerint, ha a szolgáltató a hozzájárulás meglétét vagy annak tartalmát nem köteles vizsgálni, a hozzájárulásért kizárólag az előfizető tartozik felelősséggel.

Eltérően a felülvizsgálati indítványban foglaltaktól, a Kúria egyetértett a Székesfehérvári Törvényszékkal abban, hogy a jogszabály 4. §-ának (3) bekezdése nem tartalmaz olyan rendelkezést, miszerint a természetes személyek hozzájárulása hiányában a részletes kimutatás nem adható ki. A kormányrendelet 4. §-ának (4) bekezdése tulajdonképpen csak a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvénynek személyes adat kezelésére vonatkozó általános rendelkezéseit konkretizálja a hírközlési szolgáltató számára, amikor azt írja elő, hogy az előfizetők kívüli természetes személy felhasználók személyes adatai csak akkor kezelhetők, ha az érintettek ahhoz hozzájárulnak. E jogszabályi előírásnak eleget téve készült el a T-Mobile által a terhelteknek átadott és általuk aláírt formanyomtatvány, amely tehát nem annak bizonyítására szolgált, hogy a kérdéses előfizetői számot az előfizetők kívüli természetes személyek nem használják vagy ha igen, a személyes adataik megismeréséhez a hozzájárulásukat megadták, hanem arra, hogy a híváslista átadása és a jogszabály által a szolgáltatók számára kötelezővé tett kioktatás megtörtént.

A Btk. 276. §-ának meghatározott magánokirat-hamisítás vétségének megállapításához a valótlan tartalmú magánokirat felhasználása önmagában nem elégséges. A bűncselekmény csak akkor valósul meg, ha erre a felhasználásra valamely jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszüntetésének a bizonyítása érdekében kerül sor. A nem joghatás kiváltásával történő használat tehát nem eredményezheti e bűncselekmény megállapítását.

A Kúria egyetértett a Székesfehérvári Törvényszékkal abban, hogy a terheltek által kitöltött nyilatkozatok konkrét valótlan tartalma közömbös volt, azoknak az adott helyzetben nem volt jogi jelentőségük. Ez a következtetés vonható le a már hivatkozott kormányrendelet 4. § (4) bekezdéséből, amely szerint a szolgáltató a természetes személyek hozzájárulásának meglétét vagy azok tartalmát nem köteles vizsgálni, a hozzájárulások meglétéért kizárólag az előfizető tartozik felelősséggel. Ez pedig azt is jelenti, hogy a formanyomtatvány azon rovatának kitöltése, mely szerint az előfizetők kívüli természetes személy felhasználók hozzájárultak személyes adataik megismeréséhez, merőben formális, e nyilatkozathoz tényleges joghatás nem fűződik.

A Kúria a Be. 423. § (5) bekezdése alapján a megtámadott határozatot a 416. § (1) bekezdésének c) pontja alapján is felülbírált, azonban olyan eljárási szabálysértést, amely a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését eredményezhetné,

nem észlelt.

Az eljáró bíróságok a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül mentették fel a terhelteket az ellenük emelt vád alól, ezért a Kúria a Be. 426. §-a alapján a megtámadott másodfokú határozatot hatályában fenntartotta.

A Kúria végzése elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, az újabb felülvizsgálat lehetőségét a Be. 418. § (3) bekezdése, illetve 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki.

Budapest, 2013. június 4.

Dr. Csere Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Soós László s. k. előadó bíró, Dr. Csák Zsolt s. k. bíró

A kiadmány hitelével:

AIné írnok